

Vedtaksdato
22. mai 2020

Vår referanse
2019/26576

Saksbehandler
Maria Schilvold

VEDTAK NR 87/20 I TVISTELØSNINGSNEMNDA

Tvisteløsningsnemnda avholdt møte tirsdag 12. mai 2020.

Ved behandlingen av saken var Tvisteløsningsnemnda sammensatt slik:

Faste medlemmer

Anne Marie Due, leder
Tore Trygve Dahlstrøm, Unio
Marianne Pedersen, Virke

Saken gjelder

Tvist om rett til stilling for deltidsansatte tilsvarende faktisk arbeidstid etter arbeidsmiljøloven § 14-4 a

Arbeidstaker

A

Arbeidsgiver

B

Det ble truffet slikt vedtak:

Saksforhold

A var midlertidig ansatt som vokter hos B i perioden 11. april 2018 til 31. oktober 2019. I løpet av sin tid hos B hadde A avtale på følgende stillingsstørrelser:

- 11. april 2018 – 15. august 2018: 80 prosent
- 16. august 2018 – 20. juni 2019: 5 prosent
- 21. juni 2019 – 31. oktober 2019: 100 prosent

Den 1. oktober 2019 fremsatte A krav om «fast stilling tilsvarende [hans] faktiske arbeidstid» de siste 12 måneder, med henvisning til arbeidsmiljøloven § 14-4 a.

Kravet ble avslått av arbeidsgiver i brev datert 7. oktober 2019, sendt A per e-post 10. oktober 2019. Avslaget ble begrunnet med at virksomheten ikke hadde mulighet til å tilby A en fast stilling.

Saken ble brakt inn for Tvisteløsningsnemnda ved e-post av 7. november 2019.

Nemnda har mottatt følgende dokumenter fra arbeidstaker:

- e-post av 7. november 2019, med vedlegg
- e-post av 22. november 2019, med vedlegg
- e-post av 4. desember 2019, med vedlegg
- e-post av 19. februar 2020, med vedlegg
- brev datert 24. mars 2020, med vedlegg

Nemnda har mottatt følgende dokumenter fra arbeidsgiver:

- e-post av 21. januar 2020, med vedlegg
- e-post av 24. april 2020, med vedlegg

Arbeidstakers anførsler

A gjør gjeldende at han har krav på stilling tilsvarende faktisk arbeidstid de siste 12 måneder før han fremsatte sitt krav 1. oktober 2019. Han mener at han har vært ulovlig midlertidig ansatt hos arbeidsgiver, og at han dermed må anses som fast deltidsansatt.

Videre anfører A at behovet for merarbeid ikke er bortfalt. Han viser til at han i tiden etter 31. oktober 2019 har hatt kontakt med ansatte i virksomheten som har fortalt at det fortsatt er hektisk, at det benyttes overtid, ekstraarbeid og vikarer i stor grad, at noen ruter ikke blir kjørt når de skal pga. mangel på folk og at det blir kjørt ekstra i helger.

Arbeidsgivers anførsler

B anfører prinsipielt at saken må avvises, og viser til to grunnlag for det. De mener for det første at saken skal avvises på grunn av at Tvisteløsningsnemnda ikke har kompetanse til å behandle saken, da de mener A har fremsatt krav om fast stilling, og ikke et krav om stilling tilsvarende faktisk arbeidstid etter arbeidsmiljøloven § 14-4 a. For det andre mener B at

saken skal avvises på grunn av manglende rettslig interesse hos arbeidstaker, da han hadde fratrudd sin stilling på det tidspunktet saken ble fremmet for Tvisteløsningsnemnda.

Subsidiært anfører B at vilkårene i § 14-4 a ikke er oppfylt. De mener at A ikke var «deltidsansatt» på tidspunktet for fremsettelse av kravet, idet han på tidspunktet hadde en stillingsstørrelse på 100 prosent. Videre mener de at behovet for merarbeid uansett er bortfalt, og viser til at B sine ruter har blitt optimalisert etter at A fratrudd den 30. oktober 2019, noe de mener har redusert behovet for personell. De viser også til at det generelt er et synkende behov for verditransportører i Norge, da de mener det norske kontanthåndmarkedet er i klar nedgang.

Tvisteløsningsnemndas merknader

Tvist mellom arbeidsgiver og arbeidstaker om rett til stilling for deltidsansatte tilsvarende faktisk arbeidstid kan bringes inn for Tvisteløsningsnemnda, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (1) og § 14-4 a (2). I henhold til forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven § 2 settes nemnda med leder og to faste medlemmer.

Det fremgår av sakens dokumenter at A har hatt midlertidige arbeidskontrakter med B, og at han i sitt krav til arbeidsgiver krevde «fast stilling tilsvarende [hans] faktiske arbeidstid» de siste 12 måneder. Etter nemndas oppfatning har A i realiteten fremsatt et krav om fast stilling hos B. Etter arbeidsmiljøloven § 17-2 (1) kan tvist som nevnt i §§ 8-3, 10-13, 12-14, 14-3 og 14-4 a bringes inn for en tvisteløsningsnemnd for avgjørelse. Videre skal tingretten etter arbeidsmiljøloven § 14-11 (1) etter påstand fra arbeidstaker «avsi dom for at det foreligger et fast ansettelsesforhold» dersom det foreligger brudd på bestemmelsene i §§ 14-9 eller 14-10. Det ligger dermed utenfor nemndas kompetanse å ta stilling til hvorvidt A har krav på fast ansettelse hos B. Nemnda har på denne bakgrunn kommet til at saken må avvises.

Konklusjon

Saken avvises.

Tvisteløsningsnemnda

Anne Marie Due
Leder

22. mai 2020

Til orientering:

Tvister som nevnt i §§ 8-3, 10-13, 12-14, 14-3 og 14-4 a kan bringes inn for domstolene etter at Tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (2). Nemndas konklusjon står ved lag mens saken er til behandling ved domstolene. Dersom dette vil virke urimelig, kan retten etter krav fra en av partene fastsette en annen midlertidig ordning.

Fristen for å bringe tvisten inn for domstolene er åtte uker fra det tidspunktet parten ble underrettet om nemndas avgjørelse, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (3).

Reises det ikke søksmål innen fristen, har vedtaket virkning som en rettskraftig dom, og det kan fullbyrdes etter reglene som gjelder for dommer, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (4).